शर्द्धुंजहेत्यादिना तुरङ्गो निपातितः किम्भूतान् नदीष्णान् नदीस न्तरणकुशलान् नदीस्नातिनिस्नात्योर्दीर्घ्ये इतिरामानन्दसूत्रेण मनीषादित्वात् वा षत्वं नदीष्णो नदीज्ञ इति पुरुषोत्तमः। प न्थानं गच्छति वेत्ति वा इति निपातनादकः ष्णान्तात् स्वार्थे को वा पथि कुशलः पथक इति केचित् गिरिं जानन्तीति गिरिज्ञा हनजनादिति डः ॥४३॥

क्षिप्रं ततोऽध्वन्यतुरङ्गयायी यविष्ठवद्भूतमोऽपि राजा। आख्यायकेभ्यः श्रुतसूनुवृत्तिरग्लानयानोमि थिलामगच्छत् ॥४४॥

क्षिप्रम्। आख्यान्ति कथयन्ति ये ते आख्यायकास्तेभ्यः श्रुता सूनुवृत्तिर्येन स राजा दशरथः सूयत इति सूनुः पुत्रः दाभाभ्या नुरिति वर्त्तमाने सुवःकिच्चेत्यौणादिको नुप्रत्ययः। ततोऽनन्त रमेव क्षिप्रं शीघ्रं स्फायितञ्चीत्यादिना रक् क्रियाविशेषणञ्चैतत् मिथिलामगच्छत् भरतशत्रुघ्नाभ्यां सहेत्यर्थादनुषक्तव्यं गमिर्ल ङि इषुगमियमाञ्छः अध्वानम् अलङ्गामिनो ये तुरङ्गा अश्वाः ते अध्वन्याः अलङ्गामीत्यस्मिन्नर्थे अध्वनोयत्खाविति यत् येचा भावकर्म्मणोरिति प्रकृतिभावः तैः साधु यातीति साधुकारिणि णिनिः अध्वन्यतुरङ्गयायी एवञ्च कृत्वा अग्लानयानः न विद्यते ग्लानं ग्लानिर्यस्मिन्याने तत् अग्लानं अग्लानं यानं यस्य तादृ शस्तुरङ्गैः सुखयानः ग्लानेति भावे निष्ठा संयोगादेरात इति

ज०म०